Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: AN WOLLES DRENG

Citation: Aakjær, Jeppe: ”AN WOLLES DRENG”, i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 255. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid98808/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

jeg vil ej finde dig i Haslens Læ
med Laaret knust, med overskudte Knæ.
Spring du som hidtil over Jenles Banker
saa fri, saa glad som mine egne Tanker!

Naa, denne lange Harepoesi
for Høstens Aasyn konkluderer i,
at kommer her en Mand med Bøss' og Taske,
han skal gesvindt med mig til Fogden traske!
Om Søndagsjæger eller Hverdags-Skyder
han rammes her af Lovens: „Jeg forbyder!"

Jenle 20/8 1907.

AN WOLLES DRENG.

Mi Søn er bette Pejr, og a haar jo kuns den jen,
og da han bløw en niaars Pold, han maatt jo ud aa tjen,
han blywer tøl te Pejersdaa, om Gud vil vær ham gue,
og atter æ Aalder maa en sej, æ Knæjt æ knøv og stue.
Pejr er ingen kjelle Dreng,
nej, saamøj en hwelle Dreng!"
saa An Wolle,
„der rend aalle
Maag te Hjord
mell æ Gord!

Tho snaar får Daa er po æ Sky, og Sejl er po æ Møll,
han maa jo op, æ bette Kaal, og ue *med* æ Køll.
Dem rig dje Bøn ka sajtens sow, for dem staar aalt tered,
men fatte Baan maa tidle op aa strid for Fød og Kled.
Pejr faar helsen lær aa rend,
fræ æ Mues til Awers-End,
lisse sore,
øwer Bore,
gjemmel Saând;
hwelle Baan!

Kuen, Kone; *læ sø*, lade sig; *trøj*, træde; *blyw*, blive; *den jen*, den ene; *Pold*, Polde, lille Fyr (anvendes hyppigst om Grise); *tøl*, tolv Aar; *Pejersdaa*, Peders Dag; *gue*, god; *knøw og stue*, smuk og stor; *kjelle*, forvænt og halstyrig; *hwelle*, dygtig; *Maag te Hjord*, Mage til Hyrde; *æ Gord*, Gaardene; *ue med æ Køll*, ud med Kollen (for at flytte Kreaturerne); *fræ æ Mues til Awers-End*, fra Mosen til Agerens Ende; *lisse sore*, hvert Øjeblik; *Bore*, Nyagre; *Saând*, Sand.

Nær Atteror den buser ind med Wand imell æ Knold,
ka en Par bette naagen Færr ja wal blyw wod og kold;
men hwa, Worherr han hjælper wal, saa han ka sto æ ue,
den villest Ar, en Baan ka fo, det *er* en gue Natue.
Pejr er ingen Frøssenpind,
han gaar glaa mod Vejr og Vind,
om det hwistler
mell æ Tistler
wårr og wårr
laangs æ Kjår.

Ja, no po Sønde trowr a da, æ bette Knæjt faar fri,
saa skuld do rele komm herom og faa æ Klør aa si;
saa kan do sej mæ, om do tyggs, han blywer bovn og stue;
a trowr da nok, saavidt a sir, han slæjter *po* æ Mue.
No skal *a* skam hen aa baag;
tho han skuld wal haa en Kaag,
får han drawer
øwer æ Awer
væk fjen,
bette Swen!

Her sejjer a en jenle Kwind' saa manne ødlet Daw;
men no te Vinter ska han hjem, sku a saa sejj aa klaw!
Ja, saa ska han jo røjt æ Kow og helsen go te Præjst;
a *er* da rele vis epo, *han* sworer mell de bejst.
Pejr er ingen kjelle Dreng,
nej saamøj en hwelle Dreng!"
saa An Wolle,
„han vil aalle
blyw hans Mue
ant end gue."

Septbr. 1907.

Atteror, Efteraar; *buser ind*, om Vejret, der kommer med Kraft; *med Wand imell æ Knold*, med Vand mellem Knoldene (nemlig i Kjærene); *naagen Færr*, negne Fodder; *wod*, vaade; *sto æ ue*, staa det igjennem; *den villest Ar*, den bedste Arv; *glaa*, glad; *rele*, rigtignok; *tyggs*, synes; *bovn og stue*, smuk og stor; *æ Mue*, Moderen; *haa en Kaag*, ha en Kage; *drawer*, drager; *æ Awer*, Agrene; *bitte Swen*, lille Fyr; *sejjer*, sidder; *manne ødlet Daw*, mange kjedsommelige Dage; *røjt*, røgte; *ant end gue*, andet end god.